

Sygn. akt II Ca 183/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. I. i M. I.**

przeciwko **Bankowi (...) SA z siedzibą w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 1917/16

I. oddala apelację;

II. zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej 2.700 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)

Sygn. akt II Ca 183/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2016r Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny oddalił powództwo J. I. i M. I. przeciwko Bankowi (...) SA w W. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

W apelacji powodowie podnieśli wyłącznie zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego. Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych sądu pierwszej instancji. W tej sytuacji uzasadnienie wyroku zgodnie z art.387 § 2¹ kpc zawierać będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja jest bezzasadna.

Nietrafne są podniesione w apelacji zarzuty naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów art.824 kpc, poprzez jego błędną wykładnię, polegająca na przyjęciu, że postanowienie egzekucyjne uległo umorzeniu w dacie uprawomocnienia się postanowienia komornika o umorzeniu egzekucji, oraz przepisu art.124 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, przyjmujące, że przedawnienie rozpoczęło bieg na nowo w dacie 5 lipca 2013, a nie 11 czerwca 2013r.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej wykładni art.824 kpc i art. 124 kc i właściwie je zastosował. Wbrew twierdzeniom skarżących nie doszło do przedawnienia roszczenia uzasadniającego pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego jakim jest Bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że roszczenie wynika z działalności gospodarczej banku, a zatem zgodnie z art.118 kc termin przedawnienia wynosi trzy lata. Umowa kredytowa została wypowiedziana powodem przez bank pismem z dnia 12.03.2011r. Następnie strona pozwana uzyskała klauzulę wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny. Nie ulega żadnej wątpliwości, że postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia, a zatem zgodnie z art.123 § 1 pkt 1 kc przerwało bieg przedawnienia. Również postępowanie egzekucyjne jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia i także przerywa bieg terminu przedawnienia. Kolejne postępowania egzekucyjne wszczęte przez bank w dniu 4 stycznia 2012r i 26 września 2012r zakończone umorzeniem postępowania na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc

(bezskuteczność egzekucji) niewątpliwie przerwały bieg terminu przedawnienia, czego zresztą skarżący nie kwestionują. Według skarżących następne postępowanie egzekucyjne wszczęte przez bank w dniu 4 lipca 2016r nie przerwało biegu przedawnienia, ponieważ nastąpiło już w czasie gdy roszczenie było przedawnione. Zasadnicze znaczenie dla oceny trafności tego twierdzenia ma odpowiedź na pytanie w jakim momencie kończy się postępowanie o którym mowa w art.124 § 2 kc, czy tym momentem jest data wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego czy też data, w której to postanowienie stało się prawomocne. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że postępowanie egzekucyjne kończy się dopiero z dniem uprawomocnienia się postanowienia o jego umorzeniu. Bieg terminu przedawnienia zaczyna się od nowa z datą uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 listopada 2012r sygn. I Acz 953/12, według którego punkt wyjścia do dokonania prawidłowej wykładni pojęcia „ dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone” z art. 124 § 2 kc, stanowić musi założenie – kierunkowo zgodne z zasadą racjonalności ustawodawcy – że skutki, jakie wpisujące się w nie stany, faktycznie mają wywołać muszą być identyczne. Na tej zaś płaszczyźnie jedynym możliwym do przyjęcia jest pogląd, o wiązaniu skutku zakończenia postępowania z datą uprawomocnienia się postępowania w przedmiocie jego zakończenia. Tylko bowiem w tej dacie powstaje stan pewności co do sposobu zakończenia postępowania, a co za tym idzie orzeczenie to wywołuje skutki przewidziane w art. 365 § 1 kpc. Przyjęcie za uzasadniony pogląd skarżących oznaczałoby nie tylko oczywiste naruszenie opisanej wyżej zasady równoważności skutków (data zakończenia postępowania byłaby zróżnicowana w zależności od tego, czy wniesiony został środek zaskarżenia), ale co więcej, ocena daty zaistnienia tych skutków następowałaby ex post, na podstawie weryfikacji okoliczności faktycznych zaistniałych po wydaniu postanowienia, prowadząc tym samym do powstania stanu niepewności co do zaistnienia skutku w okresie pomiędzy datą wydania postanowienia a dniem wyznaczającym upływ terminu do wniesienia środka zaskarżenia.

W tej sytuacji skoro postanowienie komornika o umorzeniu kolejnej egzekucji z dnia 17 czerwca 2013r zostało doręczone wierzycielowi 28 czerwca 2013r, uprawomocniło się zatem w dniu 5 lipca 2013r. Następny wniosek banku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, który został nadany w UP w dniu 4 lipca 2016r, również przerwał bieg terminu przedawnienia, został bowiem wniesiony w czasie gdy 3 letni termin przedawnienia liczony od daty uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu wcześniejszego postępowania egzekucyjnego jeszcze nie upłynął.

Z powyższych względów na podstawie art.385 kpc apelacja podlegała oddaleniu. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art.98 kpc w związku z art.391 § 1 kpc. Zasądzone koszty postępowania stanowią wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego stronę pozwaną w postępowaniu apelacyjnym według

sum wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych obowiązujących w chwili orzekania.

(...)